Rok III. Niedziela 5 października 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem Nr. 40

36,2,15 11

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.** kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne ob. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać

Dzisiaj Lwów spieszy tłumnie na konsekrację kościoła na Zamarstynowie.

Chrystus zwycięża, Chrystus króluje, Chrystus panuje.

Na zakończenie Synodu zabrzmiał potężny śpiew błagalny. Powtarzał się w nim wyraz głębokiej wiary i ufności w pomoc Bożą: Chrystus zwycięża, Chrystus króluje, Chrystus panuje. Było to świetnem zakończeniem synodu, stwierdzeniem, że w całej zbożnej pracy synodu Chrystus panował, Chrystus królował.

Uczestnicy synodu rozjeżdżali się do domów, pełni tej wiary i ufności, gotowi do dalszych trudów i poświęceń, ufni też, że wierni nie będą dla ich pracy materjałem opornym, lecz będą chcieli ze swej strony przyczynić się jak najwięcej, by Chrystus przez nich zwyciężał, królował, panował.

Synod był tylko ułożeniem planu pracy, był uporządkowaniem pracowników, a teraz praca, która przez walkę usunie przeszkody, przez ofiarność, wytrwałość osiągnie zamierzone cele pod przewodnictwem swego Arcypasterza na niwie, uprawianej ongiś przez bł. Jakóba Strepę

PRZEBIEG SYNODU.

Na obrady synodalne przybyło 152 księży, zawezwanych przez J. E. Ks. Arcybiskupa Bolesława Twardowskiego. Obecni nigdy jeszcze nie spotkali się w tej liczbie. I rzewnym był widok tych spracowanych pasterzy z najrozmaitszych stron diecezji. Niejednemu niewiele już pozostało sił. Widok to był równocześnie wspaniały, bo wszyscy wystąpili w strojach uroczystych, triumfalnych. Cały ten zastęp odznaczał się wielką karnością i skupieniem. Na każdej twarzy odbijał się duch żołnierza Chrystusowego, żołnierza, który do niejednej już stawał walki i niejedno odniósł zwycięstwo.

Przebieg synodu odbył się zupełnie według programu. Codziennie powitanie o 7.45 X. Arcybiskupa u głównych drzwi katedry, potem uroczysta Msza św.: w pierwszym dniu odprawiona przez X. Arcybiskupa, drugiego przez X. Inf. Zajchowskiego, trzeciego przez X. Prał. Warszylewicza. Każdego dnia po Mszy św. było kazanie O. Dominika T. J.. Popołudniu odbywały się obrady w sali Semin. duch., kończone krótkiem nabożeństwem.

Otwarcia Synodu dokonał X. Arcybiskup kazaniem, w którem nawiązał do pracy poprzedników: bł. Strepy, Sierakowskiego i Bilczewskiego, podziękował duchowieństwu za dotychczasową wielką pracę i wzywał je, by po linji programu, wyznaczonego przez Synod pracowało dalej niestrudzenie. Prace przygotowawcze do Synodu szły po linji wskazówek Ojca św., które podał X. Arcybiskup w swem kazaniu. Po kazaniu X. kanclerz Hałuniewicz odczytał list X. Arcybiskupa do Ojca św. i odpowiedź Ojca św.

List Metropolity Dra Twardowskiego do Ojca św.

OJCZE ŚWIĘTY!

Niżej podpisany Arcybiskup lwowski obrz. łac. przypadłszy do stóp Świątobliwości Waszej, przedkłada najpokorniej, co następuje:

Od samego początku mojego pasterzowania pragnąłem gorąco odnowić w myśl świętych kanonów praktykę odbywania synodów, która w tej Archidiecezji od dwóch prawie wieków wyszła z użycia. Lecz przedewszystkiem uważałem za konieczne zapoznać się osobiście z bardzo obszerną diecezją przez ogólną wizytację, jak przepisują trydenccy ojcowie. Z drugiej zaś strony należało zaczekać na uspokojenie i ustalenie spraw politycznych, gospodarczych, społecznych, które w naszych, zwłaszcza stronach przez wypadki wojenne do głębi zostały zwichrzone.

Ale już nadeszła chwila, w której za Bożą pomocą mogę w czyn wprowadzić i wykonać me postanowienie; dlatego zapowiedziałem synod diecezjalny na miesiąc wrzesień bieżącego roku.

Ponieważ nie tyle potrzeba reformować życie i obyczaje duchowieństwa i ludu przez nowe prawa obyczajności, ile raczej wystarczy przypomnieć starodawne i najużyteczniejsze w tej materji postanowienia kanonów, postanowiłem sobie zwłaszcza w statutach i obradach synodalnych zająć się świętą Liturgją, która i w naszych dniach jest przeobfitem i zbawiennem źródłem życia chrześcijańskiego; pragnę tedy jej praktykę lepiej do rzymskich dostosować obyczajów i pragnę dążyć do większej pod tym względem jedności w diecezji.

Z całego też serca pragnę dostosować do naszych warunków i w życie wprowadzić najmędrsze owe napomnienie, wydane przez Ciebie, Ojcze Święty, za natchnieniem Ducha Świętego, w sprawie popierania akcji katolickiej na całym świecie.

Ten przedmiot Synodu od wielu już miesięcy przygotowują wraz ze mną różne komisje, utworzone z członków mojej kapituły i duchowieństwa świeckiego i zakonnego.

A że dostateczność nasza od Boga pochodzi, przeto wraz z moimi współpracownikami do stóp Świątobliwości Waszej się ścieląc, usilnie proszę, abyś Ojcze Święty raczył uświęcić i umocnić nasze wysiłki przez Swe Błogosławieństwo Apostolskie, które jest zadatkiem wszelkich łask Bożych.

Bolesław Twardowski,
Arcybiskup lwowski, obrz. łac.

Na list ten nadeszła następująca odpowiedź:

Odpowiedź Ojca św.

Z Watykanu, dnia 15 lipca 1930 r.

Do
Najprzewielebniejszego Ks. Bolesława Twardowskiego, Arcybiskupa lwowskiego, obrz. łac.
we Lwowie.

Najprzewielebniejszy Księże Arcybiskupiex

Za chwalebnym swoim idąc zamysłem, przygotowujesz tam odbycie Świętego Archidiecezjalnego Synodu, aby to wszystko, co po tylu rzeczy odmianach wyszło z użycia, i do praw kodeksu i do czasu warunków było dostosowane, i żeby odpowiedniejsze przedłożone środki do pomnożenia wiary katolickiej i karności kościelnej.

Z wielką serca pociechą dowiedział się o tem z przesłanego mu świeżo przez Ciebie urzędowego listu Dostojny Arcykapłan, który Ci serdecznie z powodu Twej gorliwości pasterskiej, składa życzenie, a zarazem z całą ufnością się spodziewa, że Twój kler ukochany nie przestanie Ci usilnie pomagać, aby do szczęśliwego wyniku mogło być doprowadzone to, co za wspólną radą będzie uchwalone i Twoją powagą postanowione i ogłoszone. Dlatego Ojciec Święty usilnie błaga o pomocną Mądrość Bożą dla Was, aby Bóg rosą niebiańskiej łaski swojej użyźnić raczył to, nad czem Wy się trudzicie dla większej Jego chwały i dla dusz zbawienia.

Tymczasem z całą miłością udziela Tobie i wszystkim Twoim Apostolskiego Błogosławieństwa, jako zadatku wszystkich darów Bożych i Swej ojcowskiej życzliwości.

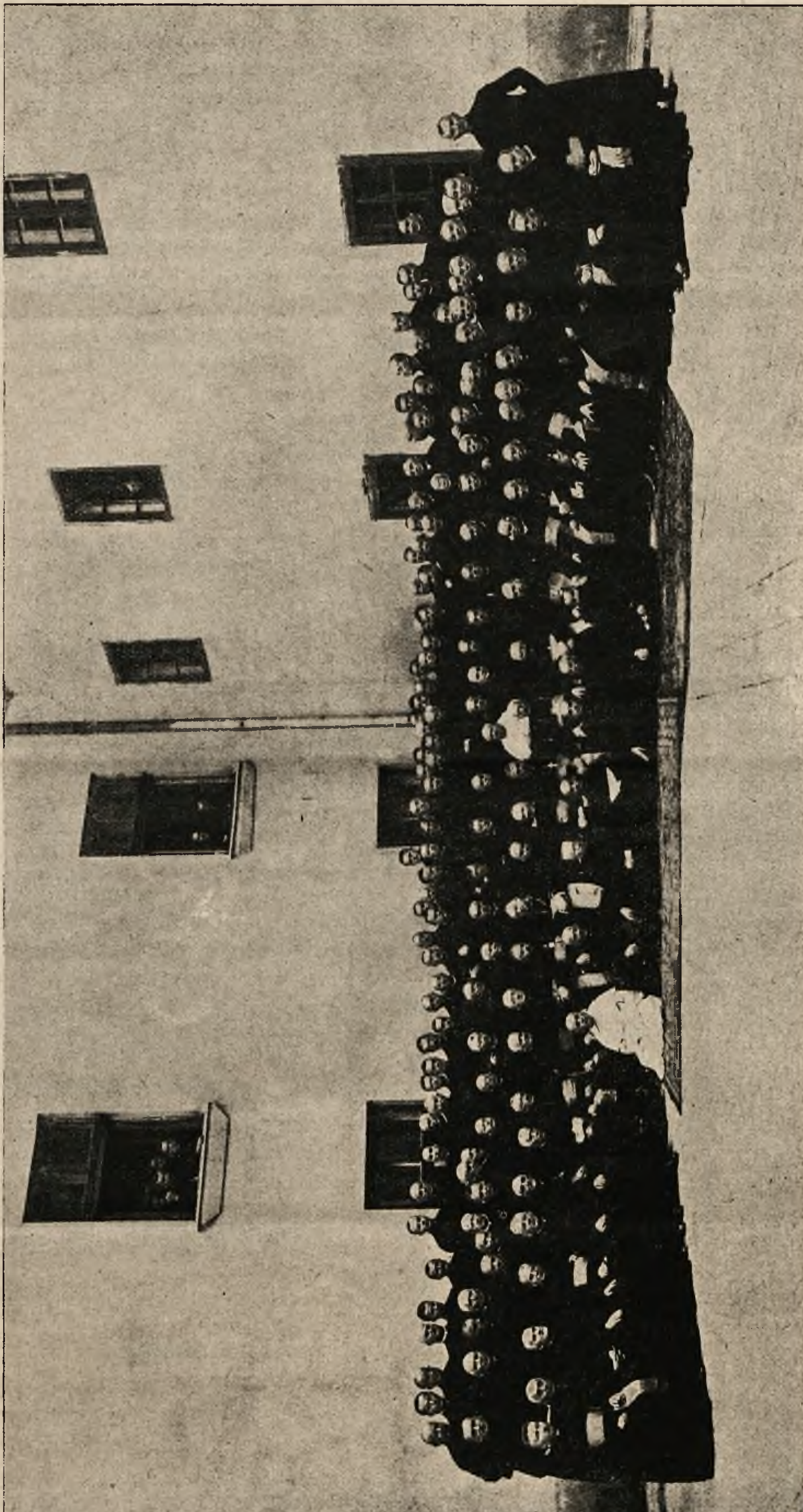
Ja zaś, donosząc Ci o tem, ochotnie się kreślę z należnym szacunkiem

oddanym Twej Dostojności
E. Kard. Pacelli.

Na zakończenie Synodu wygłosił X. Arcybiskup kazanie, w którem wzywał duchowieństwo i wiernych w myśl prac bł. Jakóba Strepy, X. Arcyb. Bilczewskiego do jak największego nabożeństwa do Najśw. Sakramentu, a więc do częstej Komunji św., do adoracji Najśw. Sakramentu (Błogosławieństwa wieczorne), wzywał też do czci Najśw. Marji Panny, zachęcając szczególnie do różańca. Przy końcu kazania zapowiedział, że przed rozejściem się do domu udamy się do grobu bł. Jakóba Strepy i gdy wszyscy modlili się kornie do Patrona diecezji lwowskiej i dawnego jej Pasterza, chór śpiewał pieśń do bł. Jakóba:

Wielki Żniwiarzu na Bożym dziale!
Tyś go obronił Twym trudem niezmiernym,
Rosły świątynie ku Bożej chwale,
Błędni znów ludem stawali się wiernym,
O daj nam, Boże na nasze łany
I dziś Jakóby, zacne kapłany.

Trwałą pamiątką Synodu będzie, omówiona na Synodzie po referacie X. Prałata Chwiruta,

Uczestnicy Synodu archidiecezji lwowskiej obrz. łacińskiego, odbytego dnia 23, 24 i 25 września 1930 roku.

sprawa Akcji katolickiej i uchwalone kupno domu dla Akcji katolickiej.

Pewną gwarancją, że Synod będzie czemś żywem, były tłumy wiernych w katedrze, śledzące z wielkiem zainteresowaniem i powagą uroczystości kościelne i głosy prasy lwowskiej, która podawała szczegółowe wiadomości o obradach Synodu.

Odezwa komitetu jubileuszowego w sprawie uczczenia 25-lecia kapłaństwa Księdza Prymasa Polski.

W dniu 23 września Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Prymas August Hlond obchodził 25-tą rocznicę onej chwili, w której Duch Św. spełnił nad nim zapowiedź: „Odwieczną miłością umiłowałem ciebie, przeto przyciągnąłem cię“, w której słowa objawienia Boskiego „Tyś jest kapłanem na wieki“ zamieniły się w rzeczywistość. Radosna to była chwila, albowiem w niej młody kleryk stał się zastępcą Boga na ziemi i Jego sługą zarazem, szafarzem łask Bożych i odźwiernym nieba, „z ludzi wybranym i dla ludzi ustanowionym w tych rzeczach, które się odnoszą do Boga, aby dary i ofiary składał za grzechy“.

Nie mniej radosna dla Najdostojniejszego Jubilata była chwila, w której spojrzał na ubiegłe 25 lat życia kapłańskiego, 25 lat „gorliwej pracy w winnicy Pańskiej“.

Społeczeństwo archidiecezyj Gnieźnieńskiej i Poznańskiej a także całej Polski, na którego czele Opatrzność Boża postawiła eJgo Eminencję, podziela radość Arcypasterza naszego i w dniu Najdostojniejszego Jubilata drogim i uroczystym korzy się przed Majestatem Boga żywego, by podziękować Mu za obfitość łask, jakiemi Go obdarzyć raczył.

W dniu uroczystości jubileuszowej, która obchodzona będzie w niedzielę dnia 28 września b. r., pośpieszą wszyscy do świątyń, by dla Księdza Kardynała Prymasa Polski za pośrednictwem Królowej Korony Polskiej wybłagać jak najwięcej nowych łask, potrzebnych do spełnienia zadania według woli Bożej.

Jest zwyczajem składać jubilatom dary jubileuszowe. Dlatego też przekonani jesteśmy, że i społeczeństwo nasze zechce dać inny jeszcze wyraz swemu do Najdostojniejszego Jubilata przywiązaniu i swej wobec Niego wdzięczności. Jego Eminencja nie życzy sobie wprawdzie żadnych osobistych darów, ale jako ten, któremu Najdostojniejszy Episkopat Polski powierzył opiekę nad rodakami na obczyźnie, pragnie gorąco, aby jak najwcześniej stanęło w Poznaniu seminarjum duchowne, w któremby się kształcili kapłani dla wychodźtwa naszego.

Odzywamy się przeto do wszystkich z gorącą prośbą, aby pośpieszyli Jego Eminencji z pomocą w stworzeniu dzieła, dla dobra dusz braci naszych poświęconego, którzy za chlebem opuścili Ojczyznę i z obcego kraju, narażeni na utratę wiary i narodowości, wołają do nas z głębi serca: przyślijcie nam kapłanów polskich.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że trudne jest dziś położenie gospodarcze Polski. Ale i o tem zechciejmy pamiętać, że „nic człowiekowi nie pomoże, gdy świat cały pozyska, a na duszy szkodę poniesie“. Zechciejmy wspomnieć o onej wdowie ewangelicznej, która ostatni swój grosz ofiarowała dla przyczynienia się do chwały Bożej.

I tym razem nie o ludzkie dzieło, ale o chwałę Bożą chodzi. „Nie mam, Panie, nie mam, ale Imieniowi Swemu daj chwałę“.

Dlatego też niechaj każdy z nas w miarę możności złoży swój „dar jubileuszowy“ dla swego Arcypasterza. Ofiary prosimy przekazywać pod adresem: Związek kapłanów „Unitas“, Poznań P. K. O. 200.711.

Uroczystości jubileuszowe Ks. Prymasa w Przemyślu.

Stosownie do wiadomości, podanych przed kilku dniami, JEm. Ks. Kardynał Prymas Hlond spędził dzień swego jubileuszu kapłańskiego w Przemyślu przy boku Ks. Biskupa Nowaka, który mu swego czasu udzielił wszystkich święceń i z którym Ks. Prymasa łączą serdeczne nici przyjaźni.

W przeddzień uroczystości, dnia 22 września b. r., obaj Dostojnicy Kościoła odwiedzili klasztor w Leżajsku, gdzie Ks. Prymas przed cudownym obrazem Matki Bożej odprawił Mszę św. Stamtąd obaj Arcypasterze udali się do Sieniawy, ażeby pomodlić się u grobu świątobliwego salezjanina ks. Augusta Czartoryskiego. Wieczorem tegoż dnia duchowieństwo diecezji Przemyskiej łącznie ze swymi Zwierzchnikami, XX. Biskupami Nowakiem i Fiszerem, składało w sali seminarjum duchownego życzenia Dostojnemu Jubilatowi, przy czem byli obecni obaj XX. Biskupi obrządku grecko-katol., Kocyłowski i Łakota.

Nazajutrz w sam dzień jubileuszu o godz. 9-tej rano JEm. Ks. Kardynał odprawił ponty-

fikalną Mszę św. w kościele XX. Salezjanów, który, mimo, że był to dzień powszedni, przepełniony był ludem. W nabożeństwie wzięli wzięli udział reprezentanci miejscowych władz cywilnych, wojskowych i komunalnych. Podniosłe kazanie wygłosił ksiądz kanonik Momidłowski.

Po ceremonji kościelnej rozpoczęto drugą część uroczystości. Przedewszystkiem na dziedzińcu zakładu, którego Ks. Prymas przed dwudziestu laty był dyrektorem, dzieci szkół przemyskich złożyły Mu hołd, pełen serdeczności i wdzięku. Z kolei w sali zakładowej odbył się ku czci Dostojnego Jubilata poranek, na program którego złożyły się produkcje wokalne wychowanków zakładu oraz przemówienia. Imieniem Zgromadzenia XX. Salezjanów w Polsce gorący hołd i najserdeczniejsze życzenia złożył Jego Eminencji dyrektor zakładu ks. Jan Świerc. Po nim o zasługach i minionych trudach Jubilata wspomniał i gratulacje składał były jego wychowanek p. Górka ze Lwowa. Imieniem Związku pomocników salezjańskich przemówił p. radca Porembelski, a imieniem ziemian dr. Drużbecki składał życzenia, obaj zapewniając o wierności zebranych dla Kościoła.

Cała uroczystość, choć na skromną zakrojona miarę, pozostawiła głębokie wrażenie i nad wyraz miłe wspomnienie.

Po poranku o godz. 14-tej odbył się obiad na cześć Ks. Prymasa, wydany przez dyrektora zakładu. Do stołu zasiadło około stu osób, a wśród nich obok Jubilata obaj miejscowi XX. Biskupi Nowak i Fiszer łącznie z kapitułą, dowódca korpusu gen. Galica, starosta Michałowski, burmistrz Krogulecki, prezes sądu Haninczak i wielu innych, tak duchownych, jak i świeckich, wśród których szambelańskim strojem wyróżniał się brat Ks. Prymasa, adwokat dr. Hlond z Katowic.

Ojciec święty do kapłanów-asystentów włoskiej Akcji Katolickiej.

Na zakończenie tygodnia instrukcyjnego dla księży-asystentów przy diecezjalnych organizacjach Akcji katolickiej Włoch Ojciec święty przyjął w dniu 19 września b. r. na specjalnej audjencji wszystkich uczestników tego zjazdu z kardynałem Serafini i arcybiskupem Pizzardo na czele.

Po wyrażeniu swego wielkiego zadowolenia, iż może powitać zebranych, oraz po słowach uznania dla tych kapłanów, którzy mają powierzone sobie tak niezwykle ważne zadanie, Ojciec św. wskazał na ważną chwilę, w której zgromadzili się u niego księża-asystenci, a mianowicie na wigilję owego 20 września (jak wiadomo, rocznicy zaboru Rzymu i zniesionego obecnie włoskiego święta narodowego), „który — dodał Ojciec św. — oby się więcej nigdy nie powtórzył“. Następnie przeszedł Ojciec św. do spraw tygodnia instrukcyjnego, reasumując najważniejsze szczegóły omawianych tematów, jak np. Akcji katolickiej i kultury religijnej, Akcji katolickiej i kultury liturgicznej, dalej Akcji katolickiej i zrzeszeń akademickich, wreszcie Akcji katolickiej i działalności misyjnej.

Mówiąc następnie o ważnych zadaniach asystentów, Papież przypomniał słowa św. Pawła Apostoła, który Zbawiciel nazwał: Christus adsistens pontifex futurorum bonorum. A więc Chrystus Pan dawał się nazywać przez wielkiego Apostoła „adsistens“. Namiestnik Chrystusowy wskazuje na wielkie znaczenie tych, którzy posiadają tytuł „asystenta“. A odpowiadając na pytanie: na czem polega działalność asystentów Akcji katolickiej, mówi, że wszystkie dziedziny Akcji katolickiej noszą wyraźnie stygmat tego, co potrafi i co chce uczynić asystent. „In tuis manibus sortes meae“.—„W twoich rękach losy moje“ t. j. Kościoła, powtarza Papież do każdego z zebranych.

Podstawowem zadaniem asystentów jest kształcenie apostołów. Również wielka misja Chrystusa — mówi Ojciec św. — polegała na przygotowaniu Apostołów. Trzy lata poświęcił Chrystus Pan temu przygotowaniu a czas poprzedni to był właśnie okres przysposobienia się do tego przygotowania. Ojciec św. zaleca księżom asystentom rozważania nad Ewangelją pod kątem widzenia tego przygotowania Apostołów. Wskazuje również na słowa Chrystusa, wypowiedziane do Apostołów: „Wy będziecie czynić jeszcze większe cuda ode mnie“. Jakież to były cuda, — zapytuje Papież. Na pytanie to odpowiada: Czy nie były to cuda owych asystentów Chrystusa Pana wskrzeszanie do życia duchowego tylu dusz. Czy nie były to cuda, co oni czynili sami ze sobą, pomnażając swoją energję, swój czas, swoją działalność, umacniając wszędzie swoje dzieło.

Ojciec św. zaleca księżom asystentom naśladowanie Chrystusa i apostołów a sił i wytrwałości w tej działalności doda im Zbawiciel.

Na zakończenie udzielił Ojciec św. obecnym błogosławieństwa apostolskiego.

Ciche bohaterstwo konwertytów ang.

Londyński „Universe“ w jednym z artykułów wstępnych wskazuje na niezwykle trudną sytuację konwertytów angielskich, którzy z powodu przejścia na katolicyzm zmuszeni są często opuszczać swoje dotychczasowe stanowiska społeczne i tworzyć sobie nowe podstawy egzystencji. W szczególniejszy sposób dotyczy to żonatego kleru anglikańskiego kościoła państwowego. Ludzie ci, którzy dopiero w późniejszym wieku zazwyczaj dochodzą do poznania prawdy, i wiedzeni łaską Bożą, chcą żyć zgodnie z nakazami tej prawdy, mogą uskutecznić swoje nawrócenie tylko pod warunkiem, że wyrzekną się wszystkiego, co dotychczas zdawało im się godnem posiadania. Obarczeni liczną rodziną, zmuszeni są szukać jakichkolwiek środków egzystencji. Nie posiadają żadnego powołania ani zawodu, do którego mogliby się uciec w potrzebie. Ich wychowanie i ich kultura nie mają wcale albo prawie wcale wartości pieniężnej. Ci i inni konwertyci wyzbywają się wszystkiego, co świat uważa za godne posiadania, narażają się świadomie i dobrowolnie na prawdziwe męczeństwo. Zasługują oni na cześć i sympatję wszystkich katolików i spotykają się też z dowodami uznania i sympatji ze strony Ojca św., który obdarza ich specjalnem błogosławieństwem.

Prymas Hiszpanji o Akcji Katolickiej młodzieży.

Z okazji drugiego narodowego kongresu katolickiej młodzieży hiszpańskiej w Saragossie kardynał Segura y Saenz udzielił kilku praktycznych wskazań o Akcji katolickiej młodzieży. Dwie są rzeczy, z któremi trzeba się liczyć przy wszelkiem działaniu młodzieży: troska, by zapał i niedoświadczenie młodych pracowników nie wiodły ich do granic nieosiągalnego, i pamięć, że młodzież powinna unikać wszelkich zbytecznych manifestacyjł zewnętrznych a raczej oddawać się pracy pozytywnej, twórczej. Jednakże Kardynał podkreślił znaczenie publicznych objawów wiary i życia eucharystycznego oraz maryjnego w czasie kongresów. „W naszych czasach, gdy pogaństwo zdaje się ponownie przenikać do ducha narodów europejskich, zwracanie głównej uwagi na religijne i moralne wychowanie młodzieży jest rzeczą konieczną“.

Z świata katolickiego.

KONGRES EUCHARYSTYCZNY W TYROLU. W okresie od 2 do 12 października b. r. w Tyrolu odbędzie się kongres eucharystyczny. We wszystkich kościołach parafjalnych odprawione zostaną w tych dniach nabożeństwa eucharystyczne, połączone z generalną Komunją św. i uroczystemi procesjami. Kongres zakończy się uroczystością ogólno - krajową w Innsbrucku, w której wezmą udział mężczyźni i młodzież męska z całego kraju.

NAKAZ WYDANIA WŁADZOM WSZELKIEJ LITERATURY RELIGIJNEJ. Władcyz bolszewiccy zadali nowy cios religji w Rosji, postanowiwszy odebrać ludowi Pismo św., literaturę treści moralnej i książki do nabożeństwa. Ogłoszone zostało rozporządzenie, by wszyscy obywatele oddali pod grozą surowych kar miejscowym sowietom wszelkie książki i pisma religijne. Zarządzenie jest umotywowane tem, że rząd chce dopomóc prasie codziennej w jej kłopotach, związanych z wielkim brakiem papieru. Ponieważ obywatelami państwa są także osoby duchowne, więc i one również będą musiały poddać się temu nakazowi i wydać zachowane dotychczas bibljoteki kościelne i prywatne. W ten sposób los literatury religijnej w Rosji jest jakby przypieczętowany. Wprawdzie takie drakońskie zarządzenia nie zdołają wyrwać wiary z duszy ludu, ale ta okrutna i złośliwa samowola tyranów sowieckich jest bądź co bądź bolesnym ciosem dla religji.

KONGRES KATOLICKI W POŁUDNIOWEJ AFRYCE. W Brenersdorp (Południowa Afryka), siedzibie prefekta apostolskiego, odbył się ostatnio zjazd katolików południowo-afrykańskich, w którym wzięli m. in. udział prawie wszyscy misjonarze z tamtych stron. Kongres ten stał się wielką manifestacją katolicką, która w całej pełni wykazała wielki rozwój Kościoła katolickiego w tych odległych stronach. Z podziwu godną gorliwością przybywali katolicy biali i czarni z najodleglejszych okolic. Jako praktyczny wynik kongresu postanowiono założenie przy wszystkich stacjach misyjnych Dzieła rozkrzewiania wiary, Konfraternji Najśw. Sakramentu, Konfraternji doktryny katolickiej oraz Akcji katolickiej.

NOWE WYDANIE PISM ŚW. AUGUSTYNA. Z okazji 1500-ej rocznicy śmierci św. Augustyna, zakon augustjanów-eremitów przygotował nowe wydanie pism wielkiego Doktora Łaski. Pierwszy tom tych „Miseelanea Augu-

stiana“, źródłowe wydanie „Sancti Augustini Sermones post Maurinos reperti“, wyszedł już z druku i został wręczony na prywatnej audjencji Ojcu św. przez generalnego superjora zakonu eremitów, O. Eustachego Estebana. Papież przyjął dzieło z wielką radością i wyraził życzenie, by praca nad nowem wydaniem dzieł augustjańskich była kontynuowana z całą pilnością i by w ten sposób świat naukowy mógł otrzymać ponownie w darze niewyczerpane bogactwo myśli świętego Ojca Kościoła.

Ks. BISKUP ADAMSKI SKŁADA DOTYCHCZASOWE URZĘDY. JE. Ks. Biskup-Nominat Adamski w związku ze swą nominacją na pasterza diecezji Śląskiej złożył piastowane dotychczas urzędy: członka patronatu Związku Spółdz. Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu, członka rady nadzorczej Banku Związku Spółek Zarobkowych i prezesa Unji Związków Spółdzielczych w Polsce.

Jak wiadomo, Ks. Biskup Adamski, obejmując powyższe urzędy po wiekopomnej pamięci ks. Wawrzyniaku, położył niespożyte zasługi dla rozwoju spółdzielczości nietylko w Wielkopolsce, ale i w całym kraju w okresie naszej niepodległości.

OFIARA ARYSTOKRATÓW CZESKICH NA RZECZ KOLEGJUM NEPOMUCEŃSKIEGO. Piękny gest uczynili ostatnio przedstawiciele starych rodów czeskich, ofiarując na rzecz rzymskiego kolegjum czeskiego wcale okazałą kwotę w zrozumieniu wielkiego znaczenia tej instytucji dla katolicyzmu w Czecho-Słowacji. Przy tej okazji złożyli oni piękny adres hołdowniczy Ojcu świętemu, wyrażając podziękowanie za pieczołowitość, jaką otacza Papież czeskie kolegjum rzymskie.

DYKTATURA NA LITWIE ZAGRAŻA STOWARZYSZENIOM KATOLICKIM. „Osservatore Romano“ donosi, iż na zasadzie okólnika litewskiego ministra oświaty Zauniusa, ogłoszonego ostatnio, mają być rozwiązane wszystkie stowarzyszenia studenckie o charakterze politycznym. Zdawałoby się, że temu rozporządzeniu nie podlegają stowarzyszenia katolickie o charakterze czysto religijno-kulturalnym, tymczasem w końcu okólnika nadmienione jest, iż nie podlegają rozwiązaniu tylko związki harcerskie.

Z całej Polski.

KONSEKRACJA I INGRES KS. BISKUPA NOMINATA STANISŁAWA ADAMSKIEGO. Dowiadujemy się z miarodajnego źródła, że konsekracja JE. Ks. Biskupa-Nominata, Stanisława Adamskiego, odbędzie się w niedzielę dn. 26-go października rb. w katedrze poznańskiej.

Uroczysty ingres Księdza Biskupa do katedry śląskiej odbędzie się w dniu 30 listopada br. w Katowicach.

„ŚWIĘTO MŁODZIEŻY“ S. M. P. Tegoroczne „Święto młodzieży“ ze względu na wybory do Sejmu i Senatu odbędzie się w ostatnią niedzielę listopada t. j. dn. 30-go listopada.

Wszystkie Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej winny urządzić w tym dniu swe święto.

Bliższe szczegóły poda Stowarzyszeniom Związek w październikowym numerze „Młodego Hufca“.

Ewangelja na XVII niedzielę po Świątkach.

Mat. 22, 34—46.

A usłyszawszy Faryzeuszowie, iż Jezus usta zawarł Saduceuszom, zeszli się społem. I zapytał Go jeden z nich zakonny doktor, kusząc Go: Nauczycielu, które jest wielkie przykazanie w zakonie? Rzekł mu Jezus: Będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego i ze wszystkiej duszy twojej i ze wszystkiej myśli twojej. Toć jest największe i pierwsze przykazanie. A wtóre podobne jest temu: Będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie. Na tych dwóch przykazaniach wszystek zakon zawisł i prorocy. A gdy się faryzeuszowie zebrali, spytał ich Jezus, mówiąc: co się wam zda o Chrystusie? Czyj jest syn? Rzekli Mu: Dawidów. Rzekł im: Jakoż tedy Dawid w Duchu zowie go Panem, mówiąc: Rzekł Pan Panu memu: Siedź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjacioły twoje podnóżkiem nóg twoich? Jeśli tedy Dawid zowie go Panem: jakoż jest synem jego? A żaden nie mógł mu odpowiedzieć słowa: ani śmiał żaden od onego dnia więcej Go pytać.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

PAŹDZIERNIK — 1930.

5	N	**E 17 po Ś.**	22	**F. 17 po S.**
6	P	Brunona	23	Zaczat. św. J.
7	W	Justyny	24	Tekły
8	S	Brygidy	25	Ewfrozyny
9	C	Dionizego	26	Joana Boh.
10	P	Franciszka	27	Kałystrata
11	S	Wincentego	28	Charytona

Konsekracji kościoła na Zamarstynowie dokona J. E. Najprzew. X. Arcybiskup Bolesław Twardowski dn. 5 października. Początek uroczystości o godz. 8-mej. W tej uroczystej chwili wszyscy powinni, o ile możności, uczestniczyć. Dojazd tramwajem Nr. 10.

Z parafji św. Marcina. W niedzielę dnia 28 września odbyło się w auli szkoły żeńskiej św. Marcina zebranie parafjalnej Ligi Katolickiej z referatami p. prof. Franciszka Walczaka:„ O katolickiem wychowaniu młodzieży“ i p. dra Marjana Wolańczyka „o miłości ojczyzny“. Obydwa referaty o bardzo podniosłej treści i wygłoszone ze znaną swobodą prelegentów wywarły na zebranych głębokie wrażenie. Liga parafjalna na tem miejscu składa Czcigodnym Prelegentom najserdeczniejszą podziękę.

Z kościoła OO. Dominikanów. Przez cały październik nabożeństwo różańcowe z kazaniem o godz. 6 wieczorem. W niedzielę 5 b. m. przypada uroczystość Matki Boskiej Różańcowej; odpust t. zn. „toties quoties“ w kościele OO. Dominikanów od południa w sobotę i przez cały dzień w niedzielę. O godz. 7-mej uroczysta Msza św. z Komunją św. generalną. O godz. 10·30 uroczysta suma z kazaniem. Po południu o godz. 3-ciej nieszpory z kazaniem, poczem wyruszy uroczysta procesja z Najśw. Sakramentem na rynek do 5-ciu ołtarzy. Przez całą oktawę Matki Boskiej Różańcowej, o godz. 9-tej rano Msza św. śpiewana z wystawieniem Najśw. Sakramentu.

Nabożeństwo akademickie. W nowym roku akademickim odbywać się będą nabożeństwa, przeznaczone dla młodzieży wyższych uczelni lwowskich w kościele OO. Karmelitów. Cicha msza św. z krótkiem kazaniem odprawi się w niedzielę i święta o godz. 9·30. Przede mszą św. jeden z profesorów teologji słuchać będzie spowiedzi św.

Chrześć. Związek Zawod. Laborantów aptecznych i służby sklepowej we Lwowie ul. Gródecka l. 2 b „Dom Katolicki“ odbył dnia 21 września b. r. nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, na którem pośród licznie poruszanych spraw zawodowych, omawianych przez kolegów Reitera, Szklarza, Scheera i Horynia, jako bardzo bolesną sprawę poruszano kwestję nie udzielania urlopów wypoczynkowych przez pracodawców i na temat ten powzięto uchwałę odniesienia się do Inspektoratu pracy. W końcu przez aklamację wybrano kolegę Franciszka Reitera i Michała Fernezego jako kandydatów do Sądu pracy, na ławników, poczem prezes posiedzenie zamknął.

Zapowiedzi.

Od 29/IX do 5/X 1930.

(Przedruk wzbroniony).

W parafji archikatedralnej. Bachman Stanisław — Rycerska 39 i Aniela Waligóra — Hetmańska 34.

W parafji św. Antoniego. 1. Jan Stanaszek — Hofmana 3 i Stanisława Litwinowicz — Łyczakowska 15. 2. Karol Kowalski — Krzywczyce i Marja Szybańka — Krzywczyce. 3. Eustachy Kowalczuk — Krzywczyce — i Jadwiga Krawczuk — Krzywczyce.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów. 1. Stanisław Huk — Kosów i Stefanja Macholnik — Piłsudskiego 11. — 2. Franciszek Klimczyk — Gródecka 131 i Janina Józefa Faryzej — Ruska 10. — 3. Karol Juljan Rożanowski — pl. Bernardyński 2 i Apolonja Joanna Naiduch Blacharska 8. — 4. Józef Filip Spang — ul. Nabielaka 41 i Bronisława Józefa Kowalska, ul. Kochanowskiego 78.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1. Mudry Kazimierz, ul. Grunwaldzka 6 i Kozak Helena; Grunwaldzka 6. 2. Zolobczuk Aleksy — Rafajłowa i Stepowany Anna, ul. Murarska 8. — 3. Marczyźski Mieczysław, ul. Borkowskiego i Machalska Władysława, ul. Sapiehy 41. — Dr. Kamieński Stefan, ul. Szopena 5 i Kozubska Irena, Głęboka 19. 5. Władyczka Józef, Droga Wulecka i Murmyło Justyna I-voto Topolnicka — Wulka.

W parafji św. Anny. 1. Jan Dzień — Helena Grobelko. 2. Ignacy Płonka — Zofja Birkmann. 3. Marjan Droz — Helena Franz. 4. Edward Opęchowski — Karolina Sękowska. — 5. Karol Hrycak — Jadwiga Hoły. 6. Marcin Kudliński — Tekla Prajsnar. 7. Edward Wnuk i Stanisława Kocielska. 8. Franciszek Wojecz — Tekla Szczepaniuk. 9. Marcin Kurowiak — Anna Żerebecka. — 10. Filip Krauz — Jadwiga Celta. — 11. Jan Szton — Aniela Florczak. 12. Alojzy Jakobsche — Aniela Gilewicz. 13. Władysław Żyziński — Marja Tuczyńska. 14. Marjan Tymkiewicz — Zofja Zachara — 15. Mikołaj Murski — Apolonja Władysz.

W parafji św. Elżbiety. 1. Kruszelnicki Franciszek i Elżbieta Kwolek, ul. Na Błonie 14. — 2. Greśków Józef i Helena Wisłocka, ul. Gródecka 127. — 3. Klimczyk Franciszek i Janina Farysej, ul. Gródecka 131. — Czmyr Włodzimierz i Franciszka Walkowicz, ul. Dekerta 6. — 5. Vetter Michał i Emilja Jarosz, ul. Kętrzyńskiego.

W parafji św. Marcina. 1. Dzinga Władysław, Zamarstynów, Lwowska 84 i Uchorczak Józefa, Zamarstynowska 36. — 2. Menkalski Władysław, Piastów 10 i Pfeifer Marja, Małkowice, par. Gródek Jagielloński.

KRONIKA STRYJSKA.

W zdrojowisku Morszyn pow. Bolechów odbyło się dnia 28 września r. b. uroczyste poświęcenie kamienia węgielnego pod nowy kościół. Poświęcenia dokonał Ks. prałat Cisło w otoczeniu Ks. prob. Stasińskiego i w gorących słowach przemówił o tej tak ważnej na Kresach placówce religijnej i narodowej. Nadto w tej uroczystości udział wzięli: radca wojew. Kochański, starosta Pajączkowski zastępca prezesa Czerwonego Krzyża z Warszawy inżynier Kryński, Dr. Rencki i ludność polska, która przyszła procesjonalnie z kaplicy w Lisowicach i w Dołhem. Dr. Rencki, prezes tow. lekarzy polskich byłej Galicji, które jest właścicielem Morszyna, ofiarował na ten cel poważną sumę i caly materjał drzewny. Na pokrycie dalszych wydatków zbierać będzie ofiary komitet budowy.

Zapowiedzi: 1) Lorek Mieczysław, ur. w Stanisławowie i Genowefa Huńka, ur. w Stryju. — 2) Szewczyk Franciszek, ur. w Stryju i Eufrozyna Bajtała, ur. w Łukawicy Niżnej. — 3) Baształyga Jan, ur. we Lwowie i Marja Dubis, ur. w Stryju.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.